ความจริงที่ยิ่งใหญ่

The Big Truth

หนังสือที่มนุษย์ต้องอ่าน

بسم الله الرحمن الرحيم

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺผู้ทรงเมตตาผู้ทรงกรุณายิ่ง

“พวกเจ้าคิดว่า
แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์
และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับมาหาเรากระนั้นหรือ
อัลลอฮฺผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสัจจะ
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์
พระเจ้าแห่งบัลลังก์อันทรงเกียรติ
และผู้ใดวิงวอนขอพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮฺ
โดยไม่มีหลักฐานพิสูจน์แก่เขา
ในการนี้แท้จริงการคิดบัญชีของเขาอยู่ที่พระเจ้าของเขา
แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะไม่ประสบความสำเร็จ”

(อัลกุรอาน 23 : 115–117)

Way out 003 ผลงานลำดับที่ 4 ของกลุ่มชาวต้นไม้

ชื่อหนังสือ: **ความจริงที่ยิ่งใหญ่**

ผู้จัดทำ: ฝ่ายวิชาการและที่ปรึกษาทางศาสนากลุ่มชาวต้นไม้

จำนวนพิมพ์: 15,000 เล่ม

พิมพ์ที่: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พิมพ์เมื่อ: เมษายน 2549

ข้อมูลเพิ่มเติม: www.islaminthailand.com,
www.ridasamadi.org,
www.islaminside.com,
www.pinonlines.com

ชาวต้นไม้...

ผู้อ่อนแอเป็นพระเจ้าได้อย่างไร!!???

ในความเป็นจริง ชีวิตมนุษย์ที่อ่อนแอนั้นพยายามอย่างจริงจัง เพื่อค้นหาที่พึ่งและความสงบสุข เนื่องจากชีวิตของเขาต้องประสบกับโรคภัยต่างๆ ต้องเผชิญกับอุปสรรคความยากลำบากนานาชนิด ต้องร้องขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ซึ่งแน่นอนว่าหลายสิ่งที่เขาร้องขอไม่ได้รับการตอบสนอง เนื่องจากผู้ที่ถูกร้องขอเป็นมนุษย์ที่อ่อนแอเช่นเดียวกับผู้ร้องขอนั่นเอง มนุษย์จึงหันไปพึ่งโลกเร้นลับและโลกสมมุติเพื่อแสวงหาผู้ที่คิดว่าสามารถช่วยเหลือเขาได้ แต่ก็ไม่พบกับสิ่งใดๆ ที่มีตัวตนสัมผัสได้ ซึ่งจะเป็นที่พึ่งแก่เขาอย่างแท้จริง เขาจึงหันไปประดิษฐ์หรืออุปโลกน์ผู้ที่จะให้ความช่วยเหลือ ซึ่งเขาอาจอุปโลกน์สิ่ง (ที่เขาคิดเองว่า) ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับบรรพบุรุษ หรือบรรดาดวงวิญญาณของผู้มีบุญญาบารมีที่เสียชีวิตไปแล้ว หลังจากนั้น เขาก็สร้างรูปปั้นหรือเทวรูปเพื่อเป็นตัวแทน และเคารพบูชาให้ความศักดิ์สิทธิ์แก่มัน ร้องขอความช่วยเหลือ ขอพร เกรงกลัว ให้ความสำคัญกับมัน จนทำให้มันกลายเป็นพระเจ้าในที่สุด ซึ่งที่จริงแล้วมันเป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์ผู้อ่อนแอได้อุปโลกน์ประดิษฐ์ขึ้นมาเท่านั้นเอง

เช่นนี้เองที่ทำให้พระเจ้าของมนุษย์มีจำนวนมากมายนับไม่ถ้วน เพราะมนุษย์แต่ละคนแตกต่างกัน จึงมีความต้องการไม่เหมือนกัน มนุษย์แต่ละกลุ่มต่างก็สรรหาพระเจ้าที่ตรงกับจินตนาการ วัฒนธรรม และความนึกคิดของตนเอง โดยลืมไปว่าพระเจ้าเหล่านั้นมิใช่อื่นใด หากแต่เป็นแค่เพียงผลผลิตที่เกิดจากความอ่อนแอของมนุษย์เท่านั้น

เป็นไปได้อย่างไรที่มนุษย์ไม่สามารถคิดได้ว่า สรรพสิ่งต่างๆ ในจักรวาลนี้มีข้อจำกัด มีความอ่อนแอ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีความไม่แน่นอน ไม่จีรังยั่งยืน ไม่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวมันเอง ต้องพึ่งพาสิ่งอื่น

ไฉนเลยมนุษย์จึงไม่สามารถคิดได้ว่า จักรวาลชั้นฟ้านี้ถูกสร้างมาอย่างมีระบบ ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวข้องพึ่งพากันอย่างสมดุล เมื่อใดที่ระบบนี้ล่มสลายลง จักรวาลทั้งมวลก็จะล่มสลายและจบสิ้นลง

เหตุใดมนุษย์จึงไม่สามารถคิดได้ว่า สิ่งที่เขาบูชาสักการะอยู่นั้นเป็นเพียงสิ่งที่เขาประดิษฐ์ขึ้น เป็นพระเจ้าจอมปลอมที่ถูกอุปโลกน์ขึ้นมาด้วยน้ำมือของมนุษย์เอง ความศักดิ์สิทธิ์และความเป็นพระเจ้าของสิ่งนั้นเป็นเพียงผลผลิตจากน้ำมือของมนุษย์ผู้อ่อนแอ ไฉนเลยสิ่งที่ถูกประดิษฐ์นั้นได้กลายเป็นผู้อภิบาลปกครองจักรวาล ซึ่งมีอิทธิพลควบคุมชีวิตมนุษย์ในทุกเรื่องตั้งแต่เกิดจนตาย!!??

"เช่นนั้นแหละ
อัลลอฮฺทรงชี้แจงโองการทั้งหลายให้เป็นที่ชัดแจ้งแก่พวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาพิจารณา"

(อัลกุรอาน 24 : 61)

เราได้ใช้มันสมองของเราอย่างเต็มที่หรือยัง!!??

อันที่จริง มันสมองของมนุษย์สามารถค้นหาคำตอบสำหรับข้อสงสัยและปัญหาที่สลับซับซ้อนต่างๆ มากมาย **แล้วเหตุใดมนุษย์กลับไม่สามารถค้นพบสัจธรรมง่ายๆ นี้ได้???**

มันสมองของมนุษย์ค้นพบทฤษฎีและกฎเกณฑ์ของจักรวาลมากมาย ทั้งทางด้านฟิสิกส์ เคมี ดาราศาสตร์ ทำให้มนุษย์สามารถอธิบายสิ่งรอบตัวและสิ่งที่เกิดขึ้นในจักรวาลได้ อันเป็นความภาคภูมิใจของมนุษยชาติทั้งมวล

ฝนเกิดขึ้นได้อย่างไร?

ดวงดาว ดาวฤกษ์ ดาวเคราะห์ต่างๆ เคลื่อนที่อย่างไร?

สสารและสิ่งต่างๆ รวมตัวกันได้อย่างไรบนโลกนี้?

ดวงดาวต่างๆ ในจักรวาลสามารถโคจรและอยู่ร่วมกันอย่างเป็นระบบได้อย่างไร?

อะตอมและโมเลกุลของสสารรวมตัวอย่างสมดุลได้อย่างไร?

มนุษย์ใช้มันสมองอันปราดเปรื่องในการค้นพบคำตอบและข้อเท็จจริงอันน่าทึ่งของคำถามต่างๆ เหล่านี้ แต่ไฉนเล่ามันสมองของมนุษย์กลับล้มเหลวที่จะค้นพบสัจธรรมและความจริงที่ยิ่งใหญ่ ความจริงของการเกิดสรรพสิ่งต่างๆ ความจริงของชีวิต ความจริงที่ว่าผู้อ่อนแอไม่สามารถสร้างผู้แข็งแรงได้ ความจริงที่ว่าผู้ขอความช่วยเหลือไม่สามารถช่วยเหลือผู้ที่ขอความช่วยเหลือด้วยกันได้ ความจริงที่ว่าผู้ที่ไม่มีนั้นไม่สามารถให้สิ่งต่างๆ แก่ผู้ที่มีได้

เหตุใดความรู้ที่มนุษย์มียังไม่สามารถทำให้มนุษย์ค้นพบหลักฐานอันชัดแจ้งของสัจธรรมได้? จากทุกๆ ทฤษฎีของสรรพสิ่ง จากทุกๆ การค้นพบ จากทุกๆ การคิดค้น เหตุใดมนุษย์ยังคงห่างไกลจากการค้นพบความจริงที่ว่าโลกนี้ไม่ถาวร ความจริงที่ว่าจักรวาลนี้ถูกสร้างโดยผู้มีอำนาจ ความจริงที่ว่าชีวิตนี้ไม่จีรังยั่งยืน ความจริงที่ว่าทุกสรรพสิ่งต้องล่มสลาย และความจริงที่ว่าทุกสิ่งต้องพึ่งอำนาจของพระเจ้าที่ทรงเดชานุภาพ ไม่ใช่รูปปั้นที่ประดิษฐ์โดยน้ำมือมนุษย์ ไม่ใช่เทวรูปที่ถูกปั้นขึ้นโดยมือของศิลปิน ไม่ใช่พึ่งพามนุษย์ที่อ่อนแอ ซึ่งถูกอุปโลกน์โดยจินตนาการของนักคิด แท้จริงแล้วมนุษยชาติต้องพึ่งพาพระเจ้าที่มีอำนาจสมบูรณ์ มีเดชานุภาพอันกว้างขวาง พระเจ้าที่ไม่มีข้อจำกัดและอุปสรรคใดๆ ที่จะขัดขวางความรู้และอำนาจบารมีของพระองค์ มนุษยชาติจำเป็นต้องพึ่งพาพระเจ้าที่มีอำนาจอันล้นเหลือและไร้ขอบเขต ต้องพึ่งพาพระเจ้าที่แท้จริงที่สามารถ

อภิบาลทุกสรรพสิ่งได้ในทุกกรณี ทุกสถานการณ์ และทุกเวลา

เรายอมรับแล้วว่าความมหัศจรรย์และการมีอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลายนั้นมิได้เกิดขึ้นด้วยความบังเอิญ ทฤษฎีและความรู้ทางวิทยาศาสตร์ต่างๆ ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นว่าความบังเอิญนั้นเป็นสิ่งไร้สาระอย่างสิ้นเชิง เพราะฉะนั้น เราจึงไม่สามารถปล่อยให้เรื่อง ***"การมีอยู่ของพระเจ้าและการสร้างสรรพสิ่ง"*** ผ่านไปเฉยๆ โดยปราศจากการค้นหาคำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้

"ดังนั้น ผู้สร้างย่อมไม่เหมือนกับผู้ที่ถูกสร้าง
พวกเจ้าไม่ใคร่ครวญดอกหรือ"

(อัลกุรอาน 16 : 17)

พระเจ้าของเราคือใคร??

เป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าที่แท้จริงจะเป็นผลผลิตจากความอ่อนแอของเรา หรือเป็นจินตนาการที่เราอุปโลกน์ขึ้นมา พระเจ้าที่แท้จริงต้องเป็นพระเจ้าที่คู่ควรแก่การสักการะบูชา เป็นพระเจ้าผู้สร้างสากลจักรวาลชั้นฟ้าและแผ่นดิน เป็นผู้ควบคุมและอภิบาลสรรพสิ่งทั้งหลาย

พระเจ้าที่แท้จริงต้องเป็นผู้ที่ไม่ทอดทิ้งเรา ติดต่อเรา บอกเรื่องราวและชี้ทางเดินของชีวิตแก่เรา พระเจ้าที่แท้จริงไม่มีวันทอดทิ้งบ่าวของพระองค์โดยปราศจากแสงสว่างชี้นำทาง ไม่มีวันทอดทิ้งมนุษยชาติโดยมิได้อธิบายถึงวิถีการดำเนินชีวิต พระเจ้าที่แท้จริงนี้อยู่ที่ไหน??

แท้จริงแล้ว ความคิดที่สมเหตุสมผลและมีตรรกะที่ถูกต้องย่อมทำให้มนุษย์ประจักษ์กับความจริง เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์ผู้แสวงหาความจริง

จะหลงทาง ตราบใดที่เขายอมรับและนำตรรกะที่ถูกต้องมาใช้ในการค้นหาสัจธรรม

เรามีความสามารถในการอ่าน ค้นหา ค้นคว้า และศึกษาหาความรู้มิใช่หรือ??

แล้วเคยสักครั้งไหมที่จะถามตัวเองว่า *“นอกจากวัตถุรูปปั้นหรือเทวรูปที่เรากำลังพึ่งพิงและเคารพสักการะอยู่ มีพระเจ้าอื่นอีกหรือไม่??” “นอกจากมนุษย์ธรรมดาที่อ่อนแอเจ็บป่วยเช่นเดียวกับเรา ซึ่งเราเคารพบูชาให้ความศักดิ์สิทธิ์ ยังมีพระเจ้าอื่นอีกหรือไม่??”*

เราเคยสักครั้งไหมที่จะถามตัวเองว่า *“มีใครไหมที่ยินยอมน้อมรับ พึ่งพิง และขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าที่แท้จริง??” “มีใครอื่นไหมที่กำลังบูชาสักการะพระเจ้าที่เป็นผู้สร้างสากลจักรวาลทั้งมวล??” “พวกเขาเป็นใคร??”*

เราเคยถามตัวเองไหมว่า *“สัจธรรมจะอยู่กับคนที่บูชาวัวหรือ??”*

เราเคยถามตัวเองไหมว่า *“สัจธรรมจะอยู่กับคนที่สักการะมนุษย์ด้วยกันหรือ??”*

เราเคยถามตัวเองไหมว่า *“เป็นไปได้หรือที่สัจธรรมจะอยู่กับชาวบูชาไฟ หรือพวกที่บูชาสิ่งอื่นๆ ที่อ่อนแอบนโลกใบนี้??”*

และเราเคยถามตัวเองไหมว่า *“เป็นไปได้หรือที่สัจธรรมจะอยู่กับคนที่บูชาสัญลักษณ์ ไม้กางเขน เครื่องราง หรือของขลังต่างๆ ??”*

เป็นที่ชัดเจนว่า มันสมองของมนุษย์ย่อมปฏิเสธที่จะเชื่อว่าสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมานั้นคือผู้สร้างที่แท้จริงของจักรวาลทั้งมวล ปฏิเสธที่จะเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นคือผู้สรรสร้างชั้นฟ้า แผ่นดิน ดวงดาว ระบบสุริยะจักรวาล และสรรพสิ่งต่างๆ รวมทั้งปกครองและควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างในสากลจักรวาล..

แน่นอนว่ามันสมองของมนุษย์สามารถคิดเรื่องง่ายๆ นี้ได้!!

สมองของมนุษย์ย่อมต้องรู้สึกสงสัยต่อข้อเท็จจริงต่างๆ เช่น บรรดาสิ่งนานาชนิดที่มนุษย์กำลังเรียกว่าพระเจ้านั้นต่างก็มีข้อบกพร่อง ต่างก็ต้องสูญสลายไปในที่สุด และจำต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปร่างและคุณสมบัติ และไม่มีคุณสมบัติแห่งความเป็นอมตะใดๆ

พระเจ้าแบบไหนกันที่ถูกตรึงกางเขน!!??

พระเจ้าแบบไหนกันที่ถูกเชือดโดยมนุษย์และนำไปเป็นอาหาร!!??

พระเจ้าแบบไหนกันที่ถูกเนรมิตขึ้นโดยน้ำมือมนุษย์จากเศษหินดินทรายก่อนที่จะเผชิญกับการผุกร่อนและล่มสลายไป!!??

สิ่งเหล่านี้หรือที่เราเรียกว่าพระเจ้า!!?? สิ่งเหล่านี้หรือที่คู่ควรแก่การเคารพบูชา!!?? ถ้าเช่นนั้น เราต้องกลับมาทบทวนความคิดและตรรกะของเราใหม่!!?? ถ้าเช่นนั้น ก็ไม่ต่างอะไรกับการที่เราพยายามดับไฟที่กำลังลุกโชนในหัวใจด้วยการเติมเชื้อเพลิงเข้าไป!!?? แล้วเช่นนี้ เราจะไปสู่ผลลัพธ์ที่น่าพอใจและตอบคำถามที่ข้องใจของเราได้อย่างไร!!??

เราทุกคนต่างยอมรับว่า บางคำถามและบางปัญหาในโลกนี้ สามารถแก้ไขได้ด้วยวิธีง่ายๆ สามารถค้นพบคำตอบได้ไม่ยาก แล้วทำไมเราจึงไม่ทำให้ข้อสงสัยเรื่อง **"การมีอยู่ของพระเจ้าและการสร้างสรรพสิ่ง"** เป็นเรื่องที่สามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้อย่างง่ายดาย??

ใช่!! ถ้าแม้นว่าเราได้สดับรับฟังสักนิดถึงเสียงที่กำลังเรียกร้อง เสียงที่ไม่มีผู้กล้าหาญเปล่งออกมา (ยกเว้นผู้ที่มีความสามารถทำอย่างที่กล่าวมานั้นจริง) เสียงนี้ดังก้องกังวานว่า :

"ข้าคือพระเจ้าของพวกเจ้า"

"ข้าคือผู้ที่สร้างพวกเจ้า"

"ข้าคือผู้ที่ทำให้พวกเจ้าเกิดขึ้นมา"

"ข้าคือผู้ที่รู้เรื่องราวของพวกเจ้ามากที่สุด"

“ข้าคือผู้ที่สร้างสรรค์ชั้นฟ้าและแผ่นดิน ทั้งดวงดาว ต้นไม้พืชพันธุ์ต่างๆ
ทั้งขุนเขาและทะเลทรายทั้งหลาย”
“ข้าคือผู้ที่สร้างมนุษย์ สัตว์ วิหค และทุกสิ่งทุกอย่างในทะเลและมหาสมุทร”
“ไม่มีสรรพสิ่งใดๆ ในชั้นฟ้าและแผ่นดิน
เว้นแต่เป็นสิ่งที่ข้าสร้างขึ้นมาทั้งสิ้น
และเป็นหลักฐานที่แสดงถึงอำนาจและการมีอยู่ของข้า”
“ข้ารู้ดีที่สุดว่าสิ่งใดที่ดีต่อพวกเจ้า สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเจ้า
ข้าได้สร้างพวกเจ้าขึ้นมาเพื่อทดสอบว่าพวกเจ้าจะเคารพบูชาข้าหรือไม่”
“ข้ามิได้สร้างพวกเจ้ามาโดยปราศจากจุดมุ่งหมายใด
ข้ามิได้ทอดทิ้งพวกเจ้าให้หลงทาง
แต่ข้าได้ส่งบรรดาศาสนทูตยังพวกเจ้า
ข้าได้ส่งสาสน์และคัมภีร์ต่างๆ แก่พวกเจ้า
เพื่อเป็นข้ออ้างในการสอบสวนพวกเจ้า จากนั้นพวกเจ้าจะกลับมายังข้า
(หลังจากถูกทำให้ฟื้นคืนชีพอีกครั้งในวันปรโลก–ผู้แปล)
เพื่อที่ข้าจะได้พิพากษาตัดสินระหว่างพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน”

เสียงเรียกร้องนี้ไม่มีความหมายอะไรต่อหัวใจของเจ้าเลยหรือ!!??

เจ้าไม่สามารถปิดหูของเจ้าเพื่อมิให้ได้ยินเสียงเรียกร้องที่กึกก้องดังกล่าวได้!!??

แท้จริงแล้วเสียงเรียกร้องนี้ได้เข้าไปยังหัวใจของเจ้า ก่อนที่จะเข้าไปในหูของเจ้าเสียอีก!!

เจ้ากำลังเผชิญกับผู้ที่อ้างว่าเขาคือผู้สร้างจักรวาลและสรรพสิ่งทั้งหลาย

เขากำลังกล่าวแก่เจ้าว่า เขาคือผู้ที่สรรสร้างเนรมิตทุกสิ่งทุกอย่างและควบคุมทุกสิ่งทุกอย่าง!!

เสียงเรียกร้องนี้ได้ดังขึ้นเรื่อยๆ เสียงเรียกร้องนี้ได้ไปถึงทุกๆ ที่ ดังกึกก้องตลอดมาตั้งแต่สิบสี่ศตวรรษที่ผ่านมา.. เสียงเรียกดังกล่าวดังกึกก้องขึ้นเรื่อยๆ แผ่ขยายไปทุกที่อย่างไม่มีทีท่าว่าจะลดลง.. เป็นเสียงเรียกที่มีคนยอมรับและศรัทธามั่นเป็นล้านๆ ทั้งบรรดาผู้มีความรู้ บรรดานักปราชญ์ บรรดานักคิด บรรดาอัจฉริยะบุคคล บรรดาผู้มีชื่อเสียงและตำแหน่งในสังคม คนธรรมดาสามัญ ทั้งคนยากจนและร่ำรวย ล้วนแล้วแต่ยินยอมและนอบน้อมต่อเสียงเรียกดังกล่าว แล้วท่านล่ะ??

ท่านเคยคิดไหมว่าทำไมจึงไม่มีผู้ใดกล้าประกาศว่าเขาคือผู้สร้างดวงดาวและท้องฟ้า??

เคยคิดไหมว่าทำไมจึงไม่เคยมีใครท้าท้ายเสียงเรียกดังกล่าว??

ทำไมจึงไม่เคยมีใครกล้าอ้างตัวว่าเขาคือผู้สร้างโลกนี้ สร้างภูเขา สร้างทะเลและมหาสมุทร??

หรือเป็นเพราะไม่มีใครมีอำนาจที่จะทำตามที่เขาอ้างได้ยกเว้นพระเจ้าที่แท้จริงเท่านั้น??

แล้วพระเจ้าองค์นั้นมีอยู่จริงหรือเปล่า??

เหตุใดท่านจึงไม่คิดตรึกตรองดู??

มันเป็นเสียงเรียกที่เอกะ มันเป็นเสียงเรียกที่เป็นเอกลักษณ์ มันเป็นเสียงเรียกที่ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน มันเป็นเสียงเรียกที่ไม่มีผู้ใดกล้าท้าทาย มันเป็นเสียงเรียกที่ไม่มีสิ่งใดมาร่วมเป็นภาคี..

เสียงเรียกของพระเจ้าที่แท้จริง เสียงเรียกของพระองค์ผู้ซึ่งกล้าประกาศว่า พระองค์คือผู้สร้างจักรวาลและสรรพสิ่งทั้งหลาย พระองค์คือผู้สร้างมนุษย์ พระองค์คือผู้ให้ปัจจัยชีวิต พระองค์คือผู้บริหารและอภิบาลสากลจักรวาลทั้งมวล พระองค์คือผู้ควบคุมชีวิตของมนุษย์ทั้งหลาย

พระองค์ไม่เพียงแต่ประกาศเท่านั้น แต่ยังทรงบัญญัติหลักการต่างๆ ให้เราเดินตามและเรียกร้องให้เราปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นบ่าวที่ดี พระองค์บอกเราว่าการทำหน้าที่ที่พระองค์ทรงสั่งคือหนทางสำเร็จบนโลกนี้ และคือหนทางที่ปลอดภัยจากการลงโทษและได้รับการตอบแทนจากพระองค์ในโลกหน้า...

โลกหน้าหรือ?? วันปรโลกหรือ?? มีโลกหน้าด้วยหรือ? มีการฟื้นคืนชีพหลังจากความตายด้วยหรือ? มีการสอบสวน มีการตอบแทน และมีการลงโทษในสิ่งที่เรากระทำในโลกนี้ด้วยหรือ?? ความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ **“เสียงเรียก”** ดังกล่าวได้ตอกย้ำและยืนยันว่า *“แท้จริงแล้วโลกหน้ามิใช่อื่นใดเลย หากเปรียบเสมือนการเริ่มต้นของชีวิตที่แท้จริงของมนุษย์ หลังจากนั้นมนุษย์จะมีชีวิตที่นิรันดร ชีวิตที่ไม่มีวันตาย ชีวิตที่ไม่มีวันสูญสลาย มนุษย์จะมีชีวิตที่เป็นอมตะอยู่ในความสุขนิรันดร์ หรือมิเช่นนั้นก็ทุกข์ตลอดกาล...”*

ชีวิตในโลกหน้าเป็นชีวิตที่มนุษย์จะได้รับการตอบแทนการงานที่เขาได้กระทำในโลกนี้ เป็นชีวิตที่มนุษย์จะได้รับผลลัพธ์อันดีงามในสิ่งที่เขาปฏิบัติและยืนหยัดในสัจธรรม เป็นชีวิตที่มนุษย์จะได้รับสิ่งตอบแทนอันหอมหวานสำหรับสิ่งที่เขาได้เผยแพร่...

ส่วนชีวิตในโลกนี้เป็นชีวิตที่จะทดสอบว่าพวกเจ้าได้พยายามค้นหาแสงสว่างทางนำและกระตือรือร้นในการแสวงหาหนทางแห่งความจริงหรือไม่??

หรือพวกเจ้าชักช้าในการแสวงหาหลักฐานที่จะนำไปสู่สัจธรรม??

หรือพวกเจ้าปล่อยชีวิตและยอมให้จุดจบของพวกเจ้าเป็นไปตามยถากรรม ตามประเพณี ตามธรรมเนียมปฏิบัติ ตามความเชื่อของบรรพบุรุษของพวกเจ้าโดยมิได้ไตร่ตรองสักนิดว่าพวกเขาอยู่ในสัจธรรมหรือไม่??

เคยคิดบ้างไหมว่าเรากำลังอยู่กับสิ่งหลอกลวง.. เคยคิดบ้างไหมว่าเรากำลังมีชีวิตที่หลงทางและไร้คุณค่า.. มิใช่เรื่องยากเลยหากเราต้องการรู้ว่าเราหลงทางมากมายขนาดไหน!!

เจ้าจงตรึกตรองรูปปั้นที่เจ้ากำลังบูชาอยู่ แล้วเจ้าจะรู้ว่า เจ้าหลงทางมากมายขนาดไหน!!??

เจ้าจงตรึกตรองเทวรูปที่เจ้ากำลังบูชาอยู่ แล้วเจ้าจะรู้ว่า เจ้าหลงทาง มากมายขนาดไหน!!??

เจ้าจงตรึกตรองบรรดามนุษย์หรือสัตว์ที่เจ้ากำลังบูชาอยู่ แล้วเจ้าจะรู้ว่าเจ้าหลงทางมากมายขนาดไหน!!??

เจ้าจงตรึกตรองก้อนหินที่เจ้ากำลังบูชาอยู่ แล้วเจ้าจะรู้ว่า เจ้าหลงทางมากมายขนาดไหน!!??

เจ้าจงตรึกตรองต้นไม้ที่เจ้ากำลังบูชาอยู่ แล้วเจ้าจะรู้ว่า เจ้าหลงทางมากมายขนาดไหน!!??

เจ้าจงตรึกตรองกรวดหินดินทรายที่เจ้ากำลังบูชาอยู่ แล้วเจ้าจะรู้ว่าเจ้าหลงทางมากมายขนาดไหน!!??

สิ่งเหล่านี้ถูกสร้างและอุตริขึ้นมาแล้วถูกแต่งตั้งให้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า พวกเจ้าขอพรจากมัน ขอความช่วยเหลือจากมัน พึ่งพามัน ขอการปกป้องคุ้มครองจากมัน!! ในขณะที่พวกเจ้ารู้และสำนึกอยู่เต็มอกว่าสิ่งเหล่านี้ไม่เคยที่จะประกาศว่าพวกมันคือผู้สร้าง ผู้ทำให้เกิด ผู้สรรสร้างจักรวาลทั้งมวล ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ ผู้ควบคุมสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งเล็กและใหญ่ พวกมันไม่มีอำนาจแม้แต่จะเอ่ย แม้เพียงตัวอักษรเดียว.. แต่ไฉนเลยพวกเจ้ากลับเคารพบูชาพวกมันซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกสร้าง ยกตำแหน่งมันเสมือนเป็นผู้สร้าง!! แต่พระเจ้าผู้สร้างที่แท้จริงพวกเจ้ากลับละทิ้ง ละเลย และปฏิเสธ!!?? กับผู้ที่เรียกร้องและเชิญชวนพวกเจ้าสู่พระเจ้าที่แท้จริง พวกเจ้ากลับเพิกเฉย

พวกเจ้ากลับไม่รู้จักเขา ไม่เคยแม้แต่คิดจะค้นหาว่าเขาคือใคร? ไม่เคยคิดที่จะเรียนรู้สิ่งที่เขาได้นำมายังพวกเจ้า??

"มุฮัมมัดเป็นรอซูล (ศาสนทูต) ของอัลลอฮฺ"

(อัลกุรอาน 48 : 29)

ผู้นำสารจากพระเจ้าที่แท้จริง

พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ให้แสงสว่างแห่งสัจธรรมปรากฏขึ้นท่ามกลางพีระมิดและสิ่งก่อสร้างมหึมาที่ถูกสร้างไว้โดยอารยธรรมอียิปต์โบราณ หรือท่ามกลางความเจริญที่เคยปรากฏขึ้นในอารยธรรมจีนและอินเดียอันเก่าแก่ ซึ่งเคยทำให้โลกตะลึงมาแล้วในอดีต หรือท่ามกลางความเจริญทางวัตถุในยุคแห่งวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีในปัจจุบัน.. แต่พระองค์ทรงประสงค์ให้แสงแห่งสัจธรรมเริ่มต้นขึ้นท่ามกลางทะเลทรายในคาบสมุทรอาหรับ ในเมืองมักกะฮฺ อันเป็นสถานที่และแบบอย่างของความบริสุทธิ์ ที่ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านอันศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งสาสน์จากพระผู้เป็นเจ้าซึ่งถูกนำมาโดยศาสนทูตที่เป็นมนุษย์ปุถุชนคนหนึ่ง ผู้ซึ่งมีคุณลักษณะของมนุษย์ทั่วไปแต่เปี่ยมด้วยความสูงส่งแห่งจรรยามารยาทอันเพรียบพร้อมและงดงาม

แท้จริงแล้ว พระเจ้าได้เลือกศาสนทูตคนหนึ่งเพื่อนำสาสน์และสัจธรรมอันยิ่งใหญ่มาสู่จักรวาลนี้ เพื่อนำข่าวดีมาสู่มนุษยชาติ เพื่อตักเตือนและสัญญาการตอบแทนสำหรับการงานที่ดี สัญญาสรวงสวรรค์แก่ผู้ที่ปฏิบัติตามคำบัญชาของพระผู้เป็นเจ้า เตือนมนุษยชาติถึงการตอบแทนอันทรมานในนรกแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า

ท่านศาสดามุฮัมมัด (ขอความสันติจงมีแด่ท่าน) เป็นแบบอย่าง

ที่ประเสริฐที่สุดในด้านการเป็นบ่าวที่ดีและเชื่อฟังพระผู้เป็นเจ้า เป็นแบบอย่างที่ดีด้านความสมถะ ถ่อมตน ความยุติธรรม ความประพฤติ จรรยามารยาท การให้อภัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความละมุนละม่อม ความเมตตา และความซื่อสัตย์ ซึ่งแน่นอนผู้ที่มีคุณสมบัติที่สมบูรณ์แบบดังกล่าวย่อมไม่หลอกลวงและอ้างถึงพระเจ้าโดยความเท็จ ผู้ที่ไม่เคยพูดโกหกแม้ในเรื่องเล็กน้อย ย่อมไม่พูดเท็จในเรื่องราวของพระเจ้า ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก พระเจ้าผู้ทรงอานุภาพผู้ทรงยิ่งใหญ่

ศาสดาที่สัจจริง
เสียงเรียกร้องที่จริงใจและบริสุทธิ์
พระเจ้าที่ทรงปรีชาญาณ

สามสิ่งเหล่านี้เพียงพอสำหรับเราในการเริ่มต้นค้นหาสัจธรรม ถ้าแม้นว่าท่านศาสดาผู้นี้เป็นคนโกหกแล้ว เป็นไปได้หรือที่เขาจะหลอกลวงคนจำนวนพันล้านคน!!?? ถ้าแม้นว่า **“เสียงเรียกจากพระเจ้า”** ดังกล่าวไม่บริสุทธิ์แล้ว เป็นไปได้หรือที่เขาจะสามารถชี้ทางนำและสั่งสอนให้ผู้คนนับล้านๆ คนปฏิบัติตามได้!!?? ถ้าแม้นว่าพระเจ้าที่แท้จริงองค์นี้ไม่มีอยู่จริงแล้ว อะไรอื่นเล่าที่จะสามารถอธิบายเรื่องราวของการมีชีวิตและการมีอยู่ของสรรพสิ่งทั้งหลายได้

เราจะละทิ้งสามสิ่งเหล่านี้และเมินเฉยต่อสติสัมปชัญญะของเราแล้วกลับไปศรัทธายึดมั่นต่อรูปปั้น เทวรูป เครื่องรางของขลังอย่างนั้นหรือ?? หากเราคิดว่าสิ่งที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้เป็นเรื่องไร้สาระ เป็นเรื่องไม่สำคัญในชีวิต

เป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องศึกษาและค้นหาแล้ว เราจะยังมีสติที่สมบูรณ์อีกหรือ!!?? เราจะปฏิเสธสติสัมปชัญญะและสมองที่ฉลาดของเรา แล้วกลับไปยึดถือสิ่งที่บรรพบุรุษของเราได้ยึดถือกันมาอย่างหูหนวกตาบอดหรือ!!?? เราจะกลับไปเชื่อและศรัทธาต่อสิ่งที่อ่อนแอหรือ?? เราจะกลับไปบูชาผู้ที่ไร้อำนาจและต้องพึ่งพาผู้อื่นหรือ?? เราจะกลับไปเคารพสักการะผู้ซึ่งไร้ความสามารถแม้แต่จะปกป้องตัวเองกระนั้นหรือ??

เป็นไปไม่ได้ที่สัจธรรมที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตจะซ่อนอยู่ในคำพูดของมนุษย์บางคนที่มีบุญคุณต่อสังคม หรือซ่อนอยู่ในความเชื่อที่มีต่อมนุษย์ที่ถูกตรึงกางเขนเพื่อเป็นเครื่องบูชายันให้มนุษย์ได้หลุดพ้น.. เป็นไปไม่ได้ที่สัจธรรมอันยิ่งใหญ่จะซ่อนอยู่ในแนวคิดหรือปรัชญาที่เรียกร้องให้มนุษย์บูชามนุษย์ด้วยกัน หรือบูชาประชาชนทั้งหมด หรือบูชากลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง แต่สัจธรรมอันยิ่งใหญ่นั้นคือการนำไปสู่การเคารพสักการะพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวผู้ซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างต้องยอมสยบและนอบน้อมเสมือนที่อะตอมของสสารยึดจับกับนิวเคลียส หรือที่ระบบสุริยจักรวาลต้องพึ่งพาดวงอาทิตย์เป็นศูนย์กลาง เพราะฉะนั้นเกณฑ์ที่จะตัดสินว่าใครดีกว่าใครนั้นก็คือสัจธรรมซึ่งคนหนึ่งอาจมีมากกว่าอีกคนหนึ่ง แต่ไม่ใช่เพราะเชื้อชาติหรือสีผิว กล่าวคือคนที่ประเสริฐและมีความสุขที่สุดนั้นคือผู้ที่ยินยอมน้อมรับสัจธรรมด้วยสติและหัวใจของเขา

ดังนั้นหากท่านต้องการรู้จักกับสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ ท่านต้องพยายามอ่าน คิด และตรึกตรองถ้อยคำต่อไปนี้อย่างละเอียดลึกซึ้ง พร้อมกับทำความเข้าใจกับความหมาย เรื่องราว หลักฐาน และเหตุผลที่เราได้กล่าวมาในข้อเขียนนี้.. และจงกล่าวเถิดว่า

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ...
มุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ”

ขอจงพยายามกล่าวประโยคเหล่านี้ซ้ำหลายๆ ครั้งและจงใคร่ครวญตรึกตรองความหมายของมัน ถ้าหากท่านยังรู้สึกว่าหัวใจของท่านยังคงปิดอยู่ก็จงบอกกับพระเจ้าที่แท้จริงองค์นี้ด้วยหัวใจว่า “โอ้ ผู้ที่สร้างฉัน ให้ปัจจัยยังชีพแก่ฉัน... โอ้ผู้ที่มีอำนาจเหนือฉัน ควบคุมการงานของฉันในทุกๆ สิ่ง ได้โปรดอย่าทอดทิ้งฉันอย่างโดดเดี่ยวในโลกนี้.. แท้จริงฉันกำลังค้นหาพระองค์ ฉันต้องการพระองค์ พระองค์เท่านั้นคือผู้ที่สามารถปลดปล่อยฉันจากสิ่งที่ฉันประสบอยู่.. พระองค์เท่านั้นคือผู้ที่ฉันไว้วางใจ ให้ความหวัง และรอคอยการช่วยเหลือในยามที่ฉันลำบาก...

จงกล่าวอีกครั้งหนึ่งว่า...

“لا إلـه إلا الله”

(อ่านว่า ลา อิ ลา ฮะ อิล ลัลลอฮฺ แปลว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ)

“محمد رسول الله”

(อ่านว่า มุฮัมมะดุร รอซูลุลลอฮฺ แปลว่า มุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ)

แน่นอนว่าหากท่านกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แล้ว ท่านจะเริ่มซึมซับและเข้าถึงความหมายของมัน และมันจะสิงสถิตยังหัวใจของท่าน... จงใกล้ชิดกับมันเถิด... จงกล่าวมันซ้ำๆ กันหลายๆ ครั้งเถิด... แล้วสักวันหนึ่งท่านจะพบว่าถ้อยคำเหล่านี้แหละที่จะเป็นหนทางของความสุขนิรันดร์ ความสำเร็จ และความอยู่รอดปลอดภัยจากการทรมาน.. ท่านจะพบว่าถ้อยคำนี้คือทางออกสำหรับทุกๆ ปัญหาของมนุษย์.. มันเป็นบทสรุปของทุกสิ่งทุกอย่างที่เราสงสัย.. เป็นคำตอบที่ชัดแจ้งของทุกอย่าง.. เป็นความลับของการมีชีวิต.. เป็นสิ่งที่จะเยียวยารักษาความกลัวและความกังวลในจิตใจ.. เป็นสิ่งที่จะทำให้จิตใจของเราสงบ.. มันจะนำความปรีดาปราโมทย์มาสู่เรา.. มันเป็นถ้อยคำแห่งสัจธรรม..

เป็นถ้อยคำของผู้มีสติ ผู้ที่รู้จักคิดตรึกตรองและค้นหาสัจธรรมอย่างแข็งขัน มันคือถ้อยคำแห่งเอกภาพ (ของพระเจ้า)

“لا إلـه إلا الله”

(อ่านว่า ลา อิ ลา ฮะ อิลลัลลอฮฺ แปลว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ)

“محمد رسول الله”

(อ่านว่า มุฮัมมะดุร รอซูลุลลอฮฺ แปลว่า มุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ)

“ผู้ใดที่อัลลอฮฺทรงต้องการแนะนำเขา
ก็จะทรงให้หัวอกของเขาเบิกบานเพื่ออิสลาม
และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการปล่อยให้เขาหลงทาง
ก็จะทรงให้ทรวงอกของพวกเขาคับแคบ อึดอัด
ประหนึ่งว่า เขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า
ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮฺจะทรงให้มีความโสมมแก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา”

(อัลกุรอาน 6 : 125)

เหตุการณ์ที่เป็นความจริง

แล้วอิบรอฮีมก็บ่ายหน้าไปยังเจว็ดต่างๆ ของพวกเขา แล้วพูดว่า พวกเจ้าไม่กิน (อาหารเหล่านี้) **บ้างหรือ ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า? แล้วเขาก็หันไปตีพวกมันด้วยมือขวา** (ซึ่งถือขวานอยู่) (เมื่อหมู่ชนของเขาออกไปแล้วเขาก็มุ่งหน้าไปยังห้องโถง เพื่อสนทนากับเจว็ดต่างๆ เหล่านั้นโดยพูดขึ้นว่า *“ทำไมไม่กินอาหารเหล่านี้ที่พวกเขานำมาให้เสียเล่า?”* เมื่อเจว็ด

เหล่านั้นไม่กินและไม่ตอบคำถามของเขา เขาจึงพูดขึ้นว่า *"ทำไมพวกเจ้าจึงไม่พูดเล่า?"* เมื่อพูดจบเขาก็ยกขวานที่อยู่ในมือฟาดฟันลงไปที่เจว็ดเหล่านั้นจนกลายเป็นเศษปูนกระจัดกระจายเต็มห้องโถง)

แล้วพวกเขาก็รีบวิ่งมาหาเขา

(เมื่อพวกเขากลับมาก็วิ่งไปหาอิบรอฮีมพลางกล่าวว่า *"ความพินาศจงประสบแก่เจ้า พวกเราเคารพบูชาเขา แต่เจ้ามาทำลายเขา"*)

อิบรอฮีมจึงกล่าวว่า พวกท่านเคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านแกะสลัก (มัน) กระนั้นหรือ? ทั้งๆ ที่อัลลอฮฺทรงสร้างพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา

(อิบรอฮีมจึงกล่าวแก่พวกเขาว่า "พวกท่านเคารพบูชารูปปั้นที่พวกท่านแกะสลักขึ้นมาด้วยมือของพวกท่านเองกระนั้นหรือ? ทั้งๆ ที่อัลลอฮฺทรงสร้างพวกท่านและทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกบังเกิดมาเพื่อพระองค์ ทำไมเล่าพวกท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่ถูกสร้าง และละทิ้งไม่เคารพภักดีพระผู้สร้าง")

พวกเขากล่าวว่า จงสร้างสถานที่แห่งหนึ่ง (เตาเผา) **สำหรับเขาแล้วโยนเขาไปในไฟที่ลุกโชน ดังนั้น พวกเขาต้องการวางแผนร้ายแก่เขาแต่เราได้ทำให้พวกเขาต่ำต้อย**

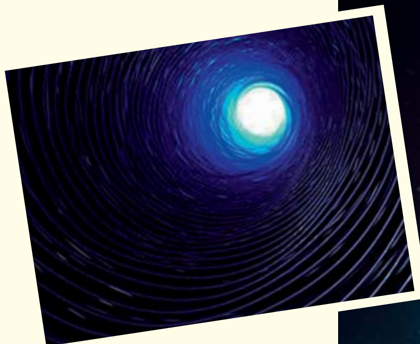
(เมื่ออิบรอฮีมได้ใช้เหตุผลตอบโต้พวกเขาจนเป็นที่ยอมรับแล้ว พวกเขาก็หันมาใช้กำลัง โดยออกคำสั่งให้จัดเตรียมสถานที่ก่อเป็นเตาเผาเพื่อโยนอิบรอฮีมเข้าไปเผา ขณะที่ไฟลุกโชน พวกเขาคิดว่าแผนร้ายของพวกเขาประสบผลสำเร็จ แต่แล้วแผนร้ายของพวกเขาก็ล้มเหลว เพราะเรา (อัลลอฮฺ) ได้ให้เขา (อิบรอฮีม) รอดพ้นจากการถูกเผา และเรา (อัลลอฮฺ) ได้ทำให้อิบรอฮีมได้รับความเย็นและปลอดภัย)

และอิบรอฮีมกล่าวว่า ฉันจะไปหาพระเจ้าของฉัน แน่นอนพระองค์จะทรงแนะทางให้แก่ฉัน ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่มาจากหมู่คนดีให้แก่ข้าพระองค์ด้วย

(เมื่ออัลลอฮฺทรงให้เขารอดพ้นจากการถูกไฟเผาแล้ว เขาก็กล่าวขึ้นว่า *"ฉันจะอพยพจากเมืองของชนชาติของฉันไปยังที่ที่พระเจ้าของฉันทรงบัญชาแก่ฉัน"* มุกอติ้ลกล่าวว่า เขาเป็นมนุษย์คนแรกที่เดินทางอพยพพร้อมกับภริยาของเขา (ซาเราะฮฺ) ไปยังดินแดนชาม และได้กล่าวว่า *"ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงประทานบุตรที่ศอและฮฺให้แก่ข้าพระองค์เพื่อจะให้เขาเป็นเพื่อนที่ดีขณะพำนักอยู่เป็นคนแปลกถิ่น"*)

(อัลกุรอาน 37 : 91–100)

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ...
มุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮฺ”

ความจริงที่ยิ่งใหญ่

ผลงานอันดับที่ 4 ของกลุ่มชาวต้นไม้

ฝ่ายวิชาการและที่ปรึกษาทางศาสนากลุ่มชาวต้นไม้

www.islaminthailand.com, www.ridasamadi.org,
www.islaminside.com, www.pinonlines.com